

	SYLABUS				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	Pedagogika				
2. Nazwa przedmiotu	Psychoterapia i socjoterapia w pracy opiekuńczo-wychowawczej				
3. Kod przedmiotu	I Ped. D2.10				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	III				
7. Semestr	4				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	10 (2KNO)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	20 (2KNO)
	Konwersatorium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	3				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Monika Filipiak, prof. WSH, dr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Elementarna wiedza z zakresu psychologii ogólnej i wychowawczej Elementarna wiedza z zakresu psychologii rozwojowej i osobowości				

12. Cele przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	zapoznanie z podstawowymi pojęciami z zakresu psychoterapii i socjoterapii,
C2	Kształtowanie umiejętności terapeutycznych
C3	Kształcenie umiejętności rozpoznawania potrzeby zastosowania socjoterapii i psychoterapii
C4	przekazanie podstawowej wiedzy dotyczącej procesu psychoterapeutycznego
C5	przedstawienie możliwości korzystania z wybranych metod i technik terapeutycznych w pracy pedagoga
C6	zaznajomienie z głównymi nurtami teoretycznymi w psychoterapii oraz ich przedstawicielami
C7	przedstawienie najważniejszych metod i technik stosowanych w psychoterapii w aspekcie różnych szkół psychoterapeutycznych
C8	przekazanie wiedzy na temat najważniejszych metod i technik socjoterapeutycznych stosowanych w pracy z dziećmi i młodzieżą

C9	przekazanie wiedzy na temat kontraktu terapeutycznego, treści jakie powinien zawierać oraz jego roli w procesie terapeutycznym
C10	Kształtowanie refleksyjnej postawy w odniesieniu do podejmowanych działań

13. Przewidywane efekty uczenia w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych studenta

Symbol	Efekty uczenia	W zakresie: wiedzy – W umiejętności - U kompetencji społecznych - K	Odniesienie do celów (symbol celu)
EU1	Zna podstawowe pojęcia z zakresu psychoterapii i socjoterapii	W	C1
EU2	Ma rozwinięte umiejętności w zakresie oddziaływań terapeutycznych	U	C2
EU3	Potrafi rozpoznać potrzebę terapii w zależności od obserwowanego problemu	U	C3
EU4	Wie na czym polega proces psychoterapeutyczny	W	C4
EU5	Potrafi w odpowiednim czasie i w odpowiedni sposób wykorzystywać wybrane metody i techniki psycho- i socjoterapeutyczne w swojej pracy pedagogicznej	U	C3, C5, C8
EU6	Ma podstawową wiedzę na temat najważniejszych nurtów teoretycznych w psychoterapii oraz potrafi wskazać ich przedstawicieli	W	C6
EU7	Potrafi wykorzystywać podstawową wiedzę na temat najważniejszych metod i technik terapeutycznych w swojej pracy pedagogicznej	U	C8, C7
EU8	potrafi zdefiniować czym jest kontrakt terapeutyczny, jakie treści powinien zawierać oraz scharakteryzować poszczególne etapy zawierania kontraktu wg Enrighta	W	C9
EU9	Potrafi wymienić najważniejsze formy psychoterapii	W	C1
EU10	Wykazuje refleksyjną postawę w odniesieniu do podejmowanych działań	K	C2, C3, C10

14. Treści kształcenia

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium, e-learning)	Odniesienie do efektów uczenia (symbol efektu)
TK1	Psychoterapia i socjoterapia - formy profesjonalnej pomocy psychologicznej	W ĆW KNO	EU1, EU9
TK2	Psychoterapia psychoanalityczna i psychodynamiczna	W	EU4, EU6
TK3	Psychoterapia behawioralno-poznawcza	W	EU4, EU6
TK4	Psychoterapia humanistyczno-egzystencjalna	W	EU4, EU6
TK5	Podejście systemowe – terapia rodzinna	W	EU4, EU6
TK6	Formy psychoterapii	W	EU9
TK7	Kontrakt terapeutyczny	W	EU8

TK8	Cechy osobowe psychoterapeuty i ich rola w procesie terapeutycznym; aspekty etyczne zawodu terapeuty	ĆW	EU2,EU4, EU10
TK9	Wybrane metody i techniki terapeutyczne: Techniki relaksacyjne i wizualizacja	ĆW	EU2,EU3,EU5,EU7, EU10
TK10	Wybrane metody i techniki terapeutyczne: Rysunek w psychoterapii	ĆW	EU2,EU3,EU5,EU7, EU10
TK11	Wybrane metody i techniki terapeutyczne: Bajki i metafory w psychoterapii	ĆW	EU2,EU3,EU5,EU7, EU10
TK12	Wybrane metody i techniki terapeutyczne: Psychodrama/drama	ĆW	EU2,EU3,EU5,EU7, EU10

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	<p>Barbaro, B. (red.) (1999). Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodzin. Kraków: UJ.</p> <p>Grzesiuk, L. (red.) (2006). Psychoterapia. Badania i szkolenia. Warszawa: Eneteia.</p> <p>Grzesiuk, L. (red.) (2005). Psychoterapia. Teoria. Warszawa: Eneteia.</p> <p>Grzesiuk, L. (red.) (2006). Psychoterapia. Praktyka. Warszawa: Eneteia.</p> <p>Grzesiuk, L. Suszek, H. (red.) (2011). Psychoterapia. Podręcznik akademicki. Szkoły i metody. Warszawa: PWN.</p> <p>Sawicka, K. (red.) (2010). Socjoterapia. Warszawa: CMPPP.</p>
Literatura uzupełniająca	<p>Literatura uzupełniająca:</p> <p>Cavalier, J. Paul. (1994). Wizualizacja. Od obrazu do działania. Poznań: Dom Wydawniczy Rebis.</p> <p>Czabała, J.C. (1997). Czynniki leczące w psychoterapii. Warszawa: PWN.</p> <p>Gelso, Ch.J., Hajes, J.A. (2003). Relacja terapeutyczna. Gdańsk: GWP.</p> <p>Grzesiuk, L. (1995). Jak pomagać sobie, rodzinie i innym. Warszawa: PWN.</p> <p>Heaton, J.A. (2003). Podstawy umiejętności terapeutycznych. Gdańsk: GWP.</p> <p>Kaduson, H.; Schaefer, Ch. (2001). Zabawa w psychoterapii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.</p> <p>Kottler, J.A. (2003). Skuteczny terapeuta. Gdańsk: GWP.</p> <p>Kratochvil, S. (2002). Podstawy psychoterapii. Warszawa: PWN.</p> <p>Molicka, M. (1999). Bajki terapeutyczne dla dzieci. Poznań: Media Rodzina.</p> <p>Oster, G., D., Gould, P. (1999). Rysunek w psychoterapii. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne</p> <p>Piszczyk, M. (1997). Terapia zabawą. Terapia przez sztukę. Warszawa: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno- Pedagogicznej MEN.</p> <p>Satir, V. (2000). Terapia rodzin. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.</p> <p>Sikorki, W. (1996). Psychoterapia jako czynnik wspomagający w praktyce wychowawczej. W: Opieka – Wychowanie – Terapia, nr 2, 26.</p>

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceny
Diagnostyczna	poziom przygotowania studentów do zajęć – opracowanie wybranych metod i technik terapeutycznych na podstawie wskazanej literatury oraz ich przedstawienie na forum grupy – prezentacja (kryteria zaliczenia: znajomość literatury przedmiotu, wykorzystanie różnych środków dydaktycznych, sposób przedstawienia zagadnienia)
Formująca	dyskusja podczas ćwiczeń
Podsumowująca	zaliczenie z oceną w formie opisowej

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu)

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu (EU) do celów przedmiotu, treści programowych i typów / metod oceniania –tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do efektów uczenia dla programu studiów tzw.programowych efektów uczenia – oraz efektów zdefiniowanych dla obszaru kształcenia –tabela 2

Analiza obciążenie pracą studenta – tabela 3

Tabela 1 Przyporządkowanie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do typów / metod oceniania

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia	Typy i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P – ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	P- zaliczenie z oceną
EU2	TK8,TK9,TK10,TK11,TK12	D-przedstawienie wybranego zagadnienia na forum grupy, F- dyskusja podczas ćwiczeń
EU3	TK9,TK10,TK11,TK12	F- dyskusja podczas ćwiczeń
EU4	TK2,TK3,TK4,TK5,TK8	P- zaliczenie z oceną
EU5	TK9,TK10,TK11,TK12	D-przedstawienie wybranego zagadnienia na forum grupy, F- dyskusja podczas ćwiczeń
EU6	TK2,TK3,TK4,TK5	P- zaliczenie z oceną
EU7	TK9,TK10,TK11,TK12	F- dyskusja podczas ćwiczeń
EU8	TK7	P- zaliczenie z oceną
EU9	TK1,TK6	P- zaliczenie z oceną
EU10	TK8,TK9,TK10,TK11,TK12	F- dyskusja podczas ćwiczeń

Tabela 2

Zestawienie przewidywanych efektów uczenia przedmiotu do efektów uczenia dla programu studiów tzw. programowych efektów uczenia (PEU)

Efekty uczenia dla przedmiotu (EU)	Przyporządkowanie efektu uczenia dla przedmiotu do efektów zdefiniowanych dla całego programu (PEU)
EU1	K_W01
EU2	K_U10, K_U12

EU3	K_U10
EU4	K_W01, K_W15
EU5	K_U02, K_U09
EU6	K_W04, K_W05
EU7	K_U01, K_U02
EU8	K_W01, K_W16
EU9	K_W01
EU10	K_K01, K_K04

Tabela 3

Analiza obciążenia pracą studenta

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	30
Przygotowanie do ćwiczeń	20
Czytanie literatury przedmiotu	10
Przygotowanie do zaliczenia	15
SUMA GODZIN	75
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	3

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.